

11 Og Jesus gik ud og gik væk fra templet. Og hans disciple kom til ham for at høre ham, og sagde, Mester, vise os angående tempelbygningerne, som du har sagt, De skal blive kastet ned og overladt øde til jer. Og Jesus sagde til dem, Ser I ikke alt dette? Og forstår I ikke dem? Sandelig siger jeg til jer, Her på dette tempel skal der ikke lades sten på sten tilbage som ikke skal blive kastet ned. Og Jesus forlod dem og gik op på Oliebjerget.

²Og mens han sad på Oliebjerget, kom disciplene til ham privat, og sagde, Fortæl os, hvornår skal denne være som du har sagt angående templets ødelæggelse og Jøderne? Og hvad er tegnet på dit komme? Og om verdens ende, eller de ugudeliges ødelæggelse, som er verdens ende?

³Og Jesus svarede og sagde til dem, Se til, at ingen bedrage jer, for mange skal komme i mit navn, og sige, Jeg er Kristus, og skal bedrage mange. Da skal de overgive jer op til at blive ramt, og skal slå jer ihjel. Og I skal blive hadet af alle folkeslag for mit navns skyld. Og derefter skal mange blive fornærmet og skal forråde hinanden og skal hade hinanden. Og mange falske profeter skal stå og skal bedrage mange. Og fordi ulighed skal bugne, skal kærligheden af mange udvikle kold. Men ham der forbliver standhaftig og ikke bliver overvundet, den samme skal blive frelst.

⁴Når I derfor skal se den ødelæggende vederstyggelighed som var talt om ved profeten Daniel angående Jerusalems ødelæggelse, da skal I stå på det hellige sted (Hvem som helst læser, lad ham forstå). Da Lad dem der er i Judæa flygte ind til bjergene; lad ham der er på taget flygte og ikke vende tilbage for at hente noget ud fra sit hus, lad heller ikke den som er på marken vende tilbage for at hente sit tøj. Og ve til dem der er med barn, og til dem der giver bryst i de dage. Bed derfor Herren om at jeres flugt ikke skal ske om vinteren, ej heller på Sabbatsdagen.

⁵For da, i de dage, skal være stor trængsel over Jøderne og over Jerusalems indbyggere, sådan som aldrig før blev sendt over Israel af Gud siden deres riges begyndelse indtil dette tidspunkt; nej, og ej heller nogen sinde skal sende over Israel igen. Alt det som er sket dem er kun begyndelsen på de sorger der skal komme over dem. Og medmindre de dage skulle afkortes, der skulle ingen deres kød som blev frelst. Men for de udvalgte skyld, i henhold til pagten, skal de dage blive afkortet. Se, dette jeg har talt til jer angående Jøderne.

⁶Og igen, efter de trængsel af de dage som skal komme over Jerusalem, hvis noget mennesker siger til jer, Se, her er Kristus, eller der - så bliver ovebevist om det ikke; for i de dage skal der også fremstå falske kristus'er og falske profeter, og skal vise store tegn og undere, så meget at hvis muligt, de skal bedrage de meget udvalgte, som er de udvalgte efter pagten. Se, jeg siger til jer dette for de udvalgte skyld. Og I skal også høre om krige og rygter om krige. Se til at I vær ikke urolig, for alt hvad jeg har fotalt jer skal ske, men det er endnu ikke enden. Se, jeg har fotalt jer før; hvis de derfor siger til jer, Se, han er i ørkenen - så gå ikke frem; se, han er i hemmelige kamre - bliver overbevist om det ikke; for såsom morgenlyset kommer ud fra øst, og skinner også selvom til vesten, og dækker hele jorden, således skal også Menneskesønnens komme være.

⁷Og nu vise jeg til jer en lignelse. Se, hvor som helst kroppen er, der vil ørnene bliver samlet sammen. Så ligeså skal mine udvalgte blive indsamlet fra jordens fire hjørner. Og de skal høre om krige og rygter om krige - se, taler jeg til jer for mine udvalgte skyld - for folkeslag skal rejse sig mod folkeslag, og rige mod rige. Der skal være hungersnød, og pest, og jordskælv på forskelligesteder. Og igen, fordi ulighed tager overhånd, skal menneskers kærlighed udvikle kold. Men han som ikke bliver overvundet, den samme skal blive frelst. Og Rigets evangelium skal blive forkyndet, i hele verden, som et vidnesbyrd over alle folk; og da skal enden komme, eller de ugudeliges ødelæggelse. Og igen skal ødelæggelsens vederstyggelighed, som var talt om ved profeten Daniel, blive opfyldt.

⁸Og straks efter trængslen i de dage, skal solen blive formørket, og månen skal ikke give hendes lys, og stjernerne skal falde fra himlen, og Himlens Kræfter skal rystes. Sandelig siger jeg til jer, denne generation i hvilken dette skal vise frem skal ikke forgå førend alt hvad jeg har sagt jer skal blive opfyldt. Skønt de dage skal komme at himlen og jorden skal forgå, endnu skal mine ord ikke forgå, men skal alle blive opfyldt.

⁹ Og som jeg sagde før, efter trængslen i de dage, og at Himlenes Kræfter er blevet rystet, da skal Menneskesønnens tegn vises på himlen. Og da skal alle jordens stammer jamre, og de skal se Menneskesønnen komme i Himlens skyer, med magt og stor herlighed. Og hvem som helst skatte omhyggeligt mit ord skal ikke blive bedrage, for Menneskesønnen skal komme, og han skal sende sine engle foran sig med høj basunklang, og de skal samle sammen de tilbageværende af hans udvalgte fra de fire vinde, fra den ene ende af himlen til den anden.

¹⁰ Nu lær en lignelse af figentræet. Når dets grene endnu er følsom og den begynder at sætte blade frem, ved I at sommeren er nær for hånden. Således, mine udvalgte, når de ser alt dette, vide de at han er nær, endog selv ved dørene. Men om den dag og time ved ingen – nej, ikke englens af Guds i Himlen, men kun min Fader.

¹¹ Men som det var i Noas dage, sådan skal det også være ved Menneskesønnens komme, for det skal være med dem som det var i de dage som var før syndfloden. For til den dag da Noa gik ind i arken, åd og drak de, giftede sig og bortgiftede, og vidste ikke noget førend syndfloden kom og taget dem alle bort, sådan skal også Menneskesønnens komme være.

¹² Derefter skal det som står skrevet blive opfyldt: at i de sidste dage, skal to være ude på marken, den ene skal tages og den anden lades tilbage; to skal male på kværnen, den ene tages og den anden lades tilbage.

¹³ Og hvad jeg siger til en, siger jeg til alle mennesker; våg, derfor, for I ved ikke i hvilken time jeres Herre kommer. Men vid dette: Hvis husets mester havde vidst i hvilken nattevagt tyven ville komme, ville han havde våget, og ville havde ikke ladet sit hus være brudt op, men ville havde været rede. Vær I derfor også rede, for i sådan time I ikke tænker det, kommer Menneskesønnen.

¹⁴ Hvem er så en trofast og vis tjener, som af sin herre er blevet udpeget til hersker af hans husstand, til at give dem mad i rette tid? Velsignede er den tjener som hans herre (når han kommer) finder i færd med at gøre det. Og sandelig siger jeg til jer, skal han udpege ham til hersker af alt hvad han ejer. Men hvis den onde tjener i sit hjerte sige, Min herre udsætter sit komme, og skal begynde til at slå sine medtjenere, og at spise og drikke med berusede, den tjeners herre skal komme på en dag han vågter ikke efter ham, og i en time han ikke kender, og skal sønderhugge ham, og skal give ham hans lod med hyklerne. Dér skal være gråd og tænderskæren. Og således kommer de ugudeliges endeligt ifølge Moses' profeti, som sagde, De skal blive forstødt fra blandt folket. Men jordens ende kommer endnu ikke, men med tiden.

¹⁵ Og da på den dage, før Menneskesønnen kommer, skal Himlenes rige ligne til ti jomfruer som tog deres lamper og gik frem for at møde brudgommen, og fem af dem var vis og fem af dem var tåbelige. De der var tåbelige tog deres lamper og tog ingen olie hos dem, men de vis tog olie i deres kander med deres lamper. Mens brudgommen opholdt sig, de alle sovende og sov. Og ved midnat lød en råb, Se, brudgommen kommer, gå ud for at mød ham! Da rejste sig alle dem jomfruer og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge, Giv os af jeres olie, for vore lamper går ud. Men de vis svarede, ved at sige, For at ikke der er ikke nok til både os og jer, gå hellere til dem der sælge, og køb for jeres selv. Og mens de var gået for at købe, kom brudgommen. Og de der var rede gik med ham ind i bryllupet, og døren blev lukket. Bagefter kom også de andre jomfruer, og sagde, Herre, Herre, åbne til os. Men han svarede og sagde, Sandelig siger jeg til jer, I kender mig ikke. Våg, derfor, for I kender ikke dagen eller timen hvori Menneskesønnen komme.

¹⁶ Nu vil jeg ligne dette til en lignelse. For det er ligesom en mand der rejste til en langt derfra land, som kaldte sine tjenere og betroede dem sin gods. Og til én gav han fem talenter, til en anden to, og til en anden én – til enhver mand efter hans personlig evne – og straks gik han på sit resjse. Derefter han der havde fået de fem talenter gik hen og handlede med dem, og opnået fem andre talenter. Og ligeledes han der havde fået to talenter, han også opnået to andre. Men han der havde fået én gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge.

¹⁷ Lang tid efter, kom disse tjeneres herre, og gør regnskab med dem. Og så han der havde fået de fem talenter kom og bragt fem andre talenter, og sagde, Herre, du betroede mig fem talenter; se, jeg

har opnået udover dem fem talenter mere. Hans herre sagde til ham, Godt klaret, gode og trofast tjener. Du har været trofast over få, jeg vil udpege dig hersker over meget. Gå ind til din herres glæde.

¹⁸ Også han der havde fået to talenter kom og sagde, Herre, du betroede mig to talenter; se, jeg har opnået udover dem to andre talenter. Hans herre sagde til ham, Godt klaret, gode og trofast tjener. Du har været trofast over få, jeg vil udpege dig hersker over meget. Gå ind til din herres glæde.

¹⁹ Derefter kom han som havde fået den ene talent og sagde, Herre, jeg kendt dig, at du var en hård mand, der høster hvor du ikke har sået og samler hvor du ikke har spredt. Og jeg var bange, og gik hen og gemte din talent i jorden. Og se, her er dit talent. Tage den fra mig som du har fra din andre tjener, for det er din.

²⁰ Hans herre svarede og sagde til ham, O ont og dovne tjener. Du vidste at jeg høster hvor jeg ikke har sået, og samler hvor jeg ikke har spredt. Med denne kundskab, derfor, burde du have betroet mine penge til vekselererne, og på min komme jeg skulle havde fået mit egen med høj rente. Jeg skal tag derfor talenten fra dig og giv den til ham som har ti talenter; for til enhver som har opnået, ham skal der gives andre talenter, og han skal have overflod. Men fra ham der ikke har opnået, skal andre talenter tages bort, endog den som han fået. Og hans herre skal sige til sin tjener, Kast den værdiløs tjener ind til ydre mørket. Der skal der være gråd og tænderskæren.

²¹ Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed, og alle hellige englens hos ham, da skal han sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem en fra den anden, som en hyrde skiller fårene fra bukkene: fårene ved sin højre hånd, men bukkene ved sin venstre. Og han skal sæde på sin trone, og den tolv apostle med ham.

²² Og da skal kongen sige til dem ved sin højre hånd, Komme, I som er min Faders velsignede, arve det rige forberedt for jer fra verdens grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig mad. Jeg var tørstig, og I gav mig at drikke. Jeg var fremmed, og I tog mig ind; nøgen, og I beklæder mig. Jeg var syg, og I besøgte mig. Jeg var i fængsel, og I kom til mig.

²³ Da skal de retfærdige svar ham, ved at sige, Herre, hvornår så vi dig sulten, og fodrede dig? Eller tørstig, og gav dig at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed, og tog dig ind? Eller nøgen, og beklædet dig? Eller hvornår så vi dig syg, eller i fængsel, og besøgte dig? Og kongen vil svare og sig til dem, Sandelig siger jeg til jer, eftersom I har gjort den til en af de mindste af disse mine brødre, det har I gjort til mig.

²⁴ Derefter skal han også sige til dem ved sin venstre hånd, Gå bort fra mig, I forbandede, ind til Altidvarig ild forberedt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ingen mad. Jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke. Jeg var fremmed, og I tog mig ikke ind; nøgen, og I beklædet mig ikke; syg, og i fængsel, og I besøgte mig ikke.

²⁵ Da skal de også svar ham, ved at sige, Herre, hvornår så vi dig sulten, eller tørstig, eller fremmed, eller nøgen, eller syg, eller i fængsel, og ikke tjente dig? Da skal han svare dem, ved at sige, Sandelig siger jeg til jer, eftersom I har gjort den ikke til en af de mindste af disse mine brødre, det har I gjort ikke til mig. Og disse skal gå bort, ind til Altidvarig straf, men de retfærdige til evigt liv.

²⁶ Og det sket, da Jesus var færdig med alle disse ord, sagde han til sine disciple, I ved at om to dage er det Påske, og da forådes Menneskesønnen til at korsfæstes.

²⁷ Derefter samlede sammen ypperstepræsterne, og de skrifteklog, og folkets ældste, til ypperstepræsternes gården, der hed Kajfas, og rådet, om at de må tage Jesus med finhed og slå ham ihjel. Men de sagde, Ikke for festdagen, for at der ikke skal blive et oprør blandt folket.